เศรษฐกิจการผลิตและการตลาดชันโรงในจังหวัดจันทบุรี

Production Economics and Marketing of Stingless Bee In Chanthaburi Province

ดวงรัตน์ สวัสดิ์มงคล, ปรียนันท์ สิทธิจินดาร์, วัชรวิทย์ รัศมี, สมบัติ ประสงค์สิน
คณะเทคโนโลยีการเกษตร มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

บทคัดย่อ

การวิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพทั่วไปของเกษตรกรผู้เลี้ยงชันโรง สภาพการผลิตและการตลาดชันโรง และวิเคราะห์ความคุ้มค่าทางการเงินของการลงทุนเลี้ยงชันโรงในจังหวัดจันทบุรี ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามสัมภาษณ์เกษตรกรผู้เลี้ยงชันโรงจำนวน 30 ราย วิสาหกิจชุมชน จำนวน 1 แห่ง และ คนกลางทางการตลาด จำนวน 3 ราย ในการวิเคราะห์ความคุ้มค่าทางการเงินในการเลี้ยงชันโรง กำหนดให้อายุโครงการเท่ากับ 10 ปี มีอัตราคิดลดเท่ากับร้อยละ 7 ต่อปี และการประมาณราคาและรายได้จะใช้ข้อมูลปี 2557

ผลการวิจัยพบว่า ผู้เลี้ยงชันโรงส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการเลี้ยงชันโรง 3-4 ปี มีค่าใช้จ่ายในการลงทุนครั้งแรก 4,830 บาท คนกลางทางการตลาด ประกอบด้วย ผู้รวบรวมผลผลิต ผู้ค้าส่ง ผู้ค้าปลีก ผลการวิเคราะห์ความคุ้มค่าทางการเงินของการลงทุนเลี้ยงชันโรง พบว่า NPV มีค่าเท่ากับ 16,622.34 บาท BCR มีค่าเท่ากับ .17 และIRR มีค่าเท่ากับร้อยละ 43 จากดัชนีชี้วัดทางการเงินแสดงให้เห็นว่าการลงทุนเลี้ยงชันโรงให้ผลคุ้มค่าแก่การลงทุน ผลจากการวิเคราะห์ความอ่อนไหวภายใต้ข้อสมมติต้นทุนเพิ่มขึ้นร้อยละ 10 ผลตอบแทนลดลงร้อยละ 10 และต้นทุนเพิ่มและรายได้ลดลงร้อยละ 10 พบว่าทุกกรณียังมีความคุ้มค่าในการลงทุน และผลการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวน พบว่า การลงทุนเลี้ยงชันโรงมีความเสี่ยงอยู่ในระดับต่ำ

คำสำคัญ: ชันโรง, ความคุ้มค่าทางการเงิน, การตลาด

Abstract

The objectives of this research were to study the general status of stingless bee keepers, production and marketing of stingless bee and the financial analysis of stingless bee farming in Chanthaburi province. The questionnaires were used for the data collection with 30 stingless bee keepers, 1 community enterprise and 4 persons as the middlemen. The financial analysis of investment for stingless bee used 10 years project, discount rate 7% per year, the estimation and the income used the data in 2014

The results showed that majority of stingless bee keepers had 3 or 4 years experiences, first investment was 4,830 bath. The middlemen were collector, wholesaler and retailer. The financial analysis of investment for stingless bee showed that NPV was 16,622.34 Baht, BCR was 1.7 and IRR was 43%. These indicators showed that stingless bee farming was worthwhile. Moreover, there was sensitivity analysis in the conditions cost increased 10%, income decreased 10% and cost increased and income decreased 10%, the results indicated that all cases were still worthwhile. The results of switching value test showed that stingless bee farming was low in financial risk.

Keyword: Stingless bee, Financial Analysis, Marketing

บทนำ

ชันโรง (stingless bee) เป็นชื่อสามัญที่ใช้เรียกผึ้งที่ไม่มีเหล็กใน เป็นแมลงขนาดเล็กสามารถให้ผลผลิตน้ำผึ้งได้ มีชื่อเรียกแตกต่างกันไปในแต่ละภูมิภาค โดยภาคเหนือเรียกชันโรงชนิดตัวเล็กว่า "ขี้ตังนี หรือขี้ตึง" (*Trigona laeviceps*) ถ้าเป็นชนิดตัวใหญ่จะเรียกว่า ขี้ย้าดำ (*T. apicalis และ T. collina*) ส่วนชันโรงที่มีขนาดใหญ่มากจะเรียกว่าชันโรงยักษ์หรือขี้ย้าแดง (*T. fimbriata*) ภาคใต้เรียกชันโรงไม่ว่าเล็กหรือใหญ่ว่า "แมลงอุ่ง" ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคกลาง เรียกชันโรงที่ทำ

รังใต้ดินว่า "ขี้สูต" สำหรับภาคตะวันออก เรียกชันโรงว่า "ตัวชำมะโรง หรืออีโลม" และภาคตะวันตก เรียกว่า "ตัวตุ้งติ้ง" หรือ "ติ้ง" เป็นต้น (กรมวิชาการการเกษตร, 2545: 1)

ในอดีตเกษตรกรชาวสวนผลไม้ในจังหวัดจันทบุรี ต้องการเพิ่มผลิตจึงมีการใช้ผึ้งพันธุ์ (*A. Mellifera*) เพื่อผสมเกสรให้แก่ไม้ผล เช่น เงาะ แต่เนื่องด้วยสภาพภูมิอากาศในจังหวัดจันทบุรี มีลักษณะเป็นฝนตกชุก ทำให้เป็นอุปสรรคต่อการเพาะและขยายรังผึ้ง ประกอบกับความต้องการในการใช้ผึ้งพันธุ์เพื่อการผสมเกสรเพิ่มสูงขึ้น ภาครัฐได้ส่งเสริมการนำชันโรงมาใช้เป็นแมลงผสมเกสรแทนการใช้ผึ้งพันธุ์ซึ่งมีข้อจำกัดมาก (ศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาอาชีพเกษตรจังหวัดจันทบุรี (ผึ้ง),2553) นอกเหนือจากการเลี้ยงชันโรงในสวนเพื่อเพิ่มผลผลิตแล้วในปัจจุบันเกษตรกรชาวสวนผลไม้ หันมาเลี้ยงชันโรงเพื่อการค้ามากขึ้น เพราะตลาดโลกมีกระแสความต้องการค่อนข้างสูง ด้วยสรรพคุณ ของน้ำผึ้งชันโรงที่ช่วยรักษาโรคทางเดินหายใจ ในขณะเดียวกันประเทศไทยมีความได้เปรียบด้านภูมิอากาศ และสิ่งแวดล้อม มีความเหมาะในการขยายพันธุ์ชันโรง (สมนึก บุญเกิด, 21 เมษายน 2551)

ดังนั้น ผู้ศึกษาเห็นสมควรทำการศึกษาสภาพโดยรวมของการเลี้ยงชันโรงในพื้นที่จังหวัดจันทบุรี โดยศึกษาสภาพทั่วไปของเกษตรกรผู้เลี้ยงชันโรงลักษณะการผลิตได้แก่วิธีการเพาะพันธุ์ลักษณะการลงทุนในการเลี้ยงชันโรงเพื่อแสดงให้เห็นถึงต้นทุนและผลตอบแทนในการผลิตรวมทั้งวิเคราะห์ความคุ้มค่าทางการเงินของเกษตรกรผู้เลี้ยงชันโรงเพื่อให้เกษตรกรผู้เลี้ยงชันโรงในปัจจุบันทราบถึงฐานะทางการเงินของตน และเป็นข้อมูลเพื่อประกอบการตัดสินใจในการเตรียมความพร้อมด้านการเงินของผู้ที่ สนใจเลี้ยงชันโรงในการนี้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชนสามารถนำผลการศึกษาไปใช้ประกอบการวางแผน เพื่อให้การช่วยเหลือด้านการเงินกับเกษตรกรผู้เลี้ยงชันโรงและธุรกิจที่เกี่ยวข้องได้ ในการศึกษาด้านการตลาด แสดงให้เห็นความเชื่อมโยงของธุรกิจการเลี้ยงชันโรงในจังหวัดจันทบุรี อาทิผู้เลี้ยงชันโรง วิถีตลาด ประเภทคนกลาง ลักษณะของสินค้า รวมทั้งทราบถึงปัญหาและอุปสรรคต่างๆตลอดจนแนวทางการแก้ปัญหานั้นๆ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพทั่วไปของเกษตรกรผู้เลี้ยงชันโรงในจังหวัดจันทบุรี
2. เพื่อศึกษาสภาพการผลิตและการตลาดชันโรงในจังหวัดจันทบุรี
3. เพื่อวิเคราะห์ความคุ้มค่าทางการเงินของการลงทุนเลี้ยงชันโรงในจังหวัดจันทบุรี

วิธีดำเนินการวิจัย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

คือการรวบรวมข้อมูลปฐมภูมิและข้อมูลทุติยภูมิ โดยข้อมูลปฐมภูมิรวบรวมโดยใช้แบบสอบถามจากการสัมภาษณ์เกษตรกรที่เลี้ยงชันโรง ในจังหวัดจันทบุรี จำนวน 30 ราย วิสาหกิจชุมชน จำนวน 1 แห่ง และคนกลางทางการตลาด จำนวน 3 ราย สำหรับข้อมูลทุติยภูมิทำการรวบรวมจากเอกสาร บทความวารสารงานวิจัยต่างๆที่เกี่ยวข้องตลอดจนข้อมูลที่ได้จากหน่วยงานต่างๆ เช่นศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาอาชีพเกษตรกรจังหวัดจันทบุรี (ผึ้ง) เป็นต้น

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาลักษณะทั่วไปตลอดจนปัญหาและอุปสรรคทางด้านการผลิตน้ำผึ้งชันโรงในจังหวัดจันทบุรี ใช้การวิเคราะห์เชิงพรรณนา โดยอาศัยค่าทางสถิติในรูปของร้อยละและค่าเฉลี่ย การวิเคราะห์ความคุ้มค่าทางการเงินของการลงทุนโดยจะใช้เกณฑ์การตัดสินใจ แบบปรับค่าของเวลาเป็นเกณฑ์การตัดสินใจ ซึ่งจะเป็นการเปรียบเทียบเงินลงทุนหรือต้นทุน (Cost) กับรายได้หรือผลตอบแทน (Benefit) จากการลงทุนเลี้ยงชันโรง ในการวิเคราะห์และประเมินค่าเงินลงทุนในโครงการจะใช้ดัชนีชี้วัดหรือหลักเกณฑ์การตัดสินใจ 3 วิธี คือมูลค่าปัจจุบันสุทธิ (NPV) อัตราส่วนมูลค่าปัจจุบันของผลตอบแทนต่อต้นทุน (BCR) และอัตราผลตอบแทนภายในของโครงการ (IRR) โดยมีเกณฑ์ที่ใช้ในการตัดสินใจลงทุนเลี้ยงชันโรงคือค่า NPV มากกว่าศูนย์ ค่า BCR มากกว่าหนึ่ง และค่า IRR มากกว่าค่าเสียโอกาสหรืออัตราดอกเบี้ยของเงินทุนที่ใช้ลงทุนในโครงการ การวิเคราะห์ความอ่อนไหวของโครงการ (Sensitivity Analysis) เพื่อประเมินผลกระทบของการลงทุนในกรณีที่ผลตอบแทนและต้นทุนที่เกิดขึ้นแตกต่างจากค่าที่นำมาวิเคราะห์ เช่น ผลตอบแทนลดลง หรือต้นทุนสูงขึ้น ซึ่งจะทำให้ทราบว่าภายใต้สถานการณ์ที่มีความเสี่ยงเข้ามาเกี่ยวข้อง การตัดสินใจในการลงทุนยังสามารถยอมรับได้หรือไม่ และการทดสอบค่าความแปรเปลี่ยน (Switching value test : SVT) เพื่อหาว่า ณ ระดับต้นทุนเพิ่มขึ้นหรือผลตอบแทนลดลงเท่าไร จึงจะทำให้ค่า

NPV มีค่าเท่ากับศูนย์หรือ BCR เท่ากับ 1 ซึ่งการทดสอบนี้จะแสดงให้เห็นว่าเกษตรกรจะไม่สามารถลงทุนในโครงการนี้ถ้าต้นทุนเพิ่มขึ้นมากกว่าหรือผลตอบแทนลดลงมากกว่าค่าของผลการทดสอบที่ได้

ผลการวิจัย

เกษตรกรตัวอย่างทั้งหมด เลี้ยงชันโรงเป็นอาชีพรอง เหตุผลหลักในการเลี้ยงเพื่อช่วยผสมเกสรในสวนผลไม้ ในการจัดหาพันธุ์ชันโรงนั้นเกษตรกรจะเป็นผู้หาพันธุ์ชันโรงเอง โดยเข้าไปหาในป่าหรือในสวนผลไม้ของตนเองแล้วนำพันธุ์ที่ได้ทำการแยกขยายลงกล่องเลี้ยง การวางกล่องเลี้ยงไม่ต่ำกว่า 10x10 เมตร เพื่อไม่ให้ชันโรงแย่งพืชอาหารกัน การเก็บเกี่ยวผลผลิตนั้น ผู้รวบรวมมาทำการเก็บน้ำผึ้งชันโรงที่สวนผลไม้ของเกษตร การตลาดน้ำผึ้งชันโรง พบว่าจำหน่ายทั้งตลาดในประเทศและตลาดต่างประเทศ เกษตรกรขายน้ำผึ้งชันโรงให้กับคนกลาง ผู้แปรรูปผลิตภัณฑ์ และผู้บริโภคโดยตรง ดังภาพที่ 1

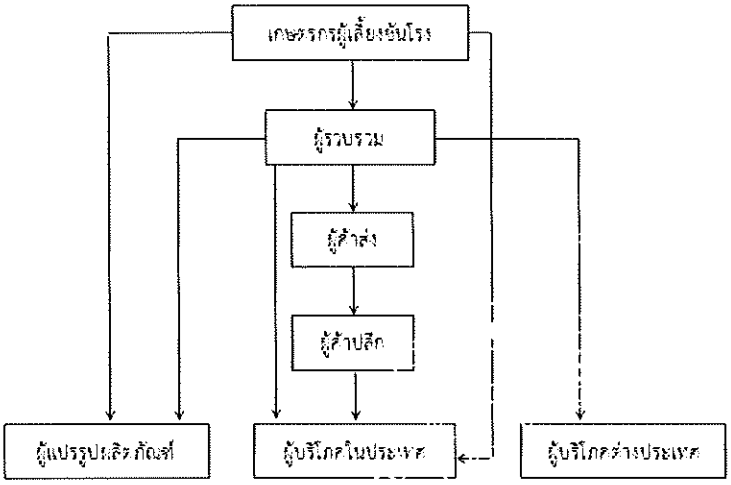

ภาพที่ 1 วิถีตลาดของน้ำผึ้งชันโรงในจังหวัดจันทบุรี ปี 2557
ที่มา: จากการสำรวจ

ต้นทุนและผลตอบแทนของการเลี้ยงชันโรง จำนวน 20 รัง คำนวณจากข้อมูลสำรวจปีการเพาะปลูก 2557 อายุโครงการ 10 ปีอัตราคิดลดร้อยละ 7 ต่อปี มีค่าใช้จ่ายในการลงทุน เท่ากับ 4,830 บาท สำหรับราคาน้ำผึ้งชันโรงที่เกษตรกรขายได้เฉลี่ย 475 บาทต่อกิโลกรัม จากผลในการวิเคราะห์ความคุ้มค่าในการลงทุน พบว่า มีความคุ้มค่าในการลงทุน โดยมีมูลค่าปัจจุบันสุทธิ (NPV) เท่ากับ16,622.34 บาท อัตราส่วนผลตอบแทนต่อต้นทุน (BCR) เท่ากับ 1.7 ส่วนอัตราผลตอบแทนจากการลงทุน (IRR) เท่ากับร้อยละ 43 ผลการวิเคราะห์ความอ่อนไหว เมื่อ 1) ต้นทุนเพิ่มขึ้นร้อยละ 10 2) ผลตอบแทนลดลดร้อยละ 10 3) ต้นทุนเพิ่มขึ้นและผลตอบแทนลดลดร้อยละ 10 พบว่า ยังให้ผลตอบแทนที่คุ้มค่าเนื่องจาก มูลค่าปัจจุบันสุทธิ (NPV) เป็นบวก อัตราส่วนผลตอบแทนต่อต้นทุน (BCR) มีค่ามากกว่า 1 และอัตราผลตอบแทนจากการลงทุน (IRR) มากกว่าอัตราคิดลด ผลการทดสอบค่าความแปรเปลี่ยนด้านต้นทุน สามารถเพิ่มขึ้นได้ร้อยละ 70.6 จึงจะทำให้มูลค่าปัจจุบันสุทธิ (NPV) เท่ากับศูนย์ และอัตราส่วนผลตอบแทนต่อต้นทุน (BCR) เท่ากับ1 ส่วนผลการทดสอบค่าความแปรเปลี่ยนด้านผลตอบแทน สามารถลดลงได้ร้อยละ 41.4 จึงจะทำให้มูลค่าปัจจุบันสุทธิ (NPV) เท่ากับศูนย์ และอัตราส่วนผลตอบแทนต่อต้นทุน (BCR) เท่ากับ 1

สรุปและอภิปรายผล

การลงทุนเลี้ยงชันโรง จำนวน 20 รัง ค่าใช้จ่ายส่วนใหญ่เป็นการลงทุนในทรัพย์สินถาวร เช่น กล่องเลี้ยงชันโรง ขาตั้งรัง เป็นต้น ค่าใช้จ่ายในการลงทุนในปีแรก 4,830 บาท และมีค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานปีแรก 3,450 บาท รวมค่าใช้จ่ายทั้งหมดในปีแรก 8,280 บาท และมีค่าใช้จ่ายตลอดอายุโครงการทั้งหมด 31,700 บาท แรงงานในการดูแลรักษาเป็นแรงงานในครัวเรือน

ผลผลิตน้ำผึ้งชันโรง พบว่าผลผลิตไม่คงที่ในแต่ละปี เนื่องจากพืชอาหารในแต่ละปีนั้นไม่เท่ากัน ซึ่งขึ้นอยู่กับสภาพอากาศเป็นหลัก จะเก็บผลผลิตได้โดยเฉลี่ยภายใน 1 ปี วิถีตลาดของน้ำผึ้งชันโรงในจังหวัดจันทบุรีแสดงให้เห็นถึงการเคลื่อนย้ายน้ำผึ้งชันโรง จากเกษตรกรไปสู่ผู้บริโภค โดยมีผู้เกี่ยวข้องทางการตลาด คือ เกษตรกรผู้เลี้ยงชันโรง ผู้รวบรวมผลผลิต ผู้ค้าปลีก ผู้ค้าส่ง ผู้บริโภคในประเทศ ผู้บริโภคต่างประเทศ และผู้แปรรูปผลิตภัณฑ์

ผลการวิเคราะห์ทางการเงินของการลงทุนเลี้ยงชันโรง โดยใช้อัตราคิดลดร้อยละ 7 ต่อปี สามารถคำนวณหามูลค่าปัจจุบันของรายได้ (PVB) เท่ากับ 40,162.85 บาท มูลค่าปัจจุบันสุทธิของค่าใช้จ่าย (PVC) ที่เกิดขึ้นจากการลงทุนเลี้ยงชันโรง เท่ากับ 23,540.51 บาท มูลค่าปัจจุบันสุทธิ (NPV) มีค่าเท่ากับ 16,622.34 บาท อัตราส่วนผลตอบแทนต่อต้นทุน (BCR) เท่ากับ 1.7 และ อัตราผลตอบแทนของการลงทุน (IRR) เท่ากับร้อยละ 43 เมื่อพิจารณาดัชนีชี้วัดทางการเงินดังกล่าว แสดงให้เห็นว่าการลงทุนเลี้ยงชันโรงมีผลตอบแทนคุ้มค่าแก่การลงทุน เนื่องจาก มูลค่าปัจจุบันสุทธิ (NPV) มีค่าเป็นบวก และอัตราส่วนผลตอบแทนต่อต้นทุน (BCR) มีค่ามากกว่า 1 หมายความว่า การลงทุนเลี้ยงชันโรง เมื่อลงทุนแล้วสามารถให้ผลตอบแทนแก่เกษตรกรผู้เลี้ยงชันโรง คิดเป็นมูลค่าปัจจุบันแล้วสูงกว่ามูลค่าปัจจุบันของค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นตลอดอายุของโครงการ และอัตราผลตอบแทนของการลงทุน (IRR) มีค่ามากกว่าอัตราคิดลด จึงทำให้ผู้ลงทุนได้กำไร จากดัชนีชี้วัดทางการเงินทั้ง 3 วิธี แสดงให้เห็นว่าการลงทุนเลี้ยงชันโรงให้ผลคุ้มค่าแก่การลงทุน

ปัญหา 2 ด้าน ที่พบในการลงทุนเลี้ยงชันโรง คือ 1) ด้านการตลาด พบว่าไม่มีการกำหนดราคาที่แน่นอน ราคาของน้ำผึ้งชันโรงเกิดจากการตกลงกันของกลุ่มเกษตรกรในการที่จะขายให้กับผู้บริโภค เพื่อให้เป็นราคาเดียวกัน สอดคล้องกับ เจตน์จรรย์ อาจไธสง (2556) ได้วิเคราะห์กลยุทธ์การตลาดของกลุ่ม "คนจันท์ชันโรง" พบว่า การขายน้ำผึ้งชันโรง และผลิตภัณฑ์เป็นแบบขายตรง ไม่ติดฉลาก ไม่มีตลาดในการกำหนดราคากลาง 2) ปัญหาด้านการผลิต
ปัญหาหลักคือ ศัตรูของชันโรง เช่น มด มวน จิ้งจก และหนอนแมลงวัน เป็นต้น โดยศัตรูชันโรงเมื่อเข้ามาภายในรังจะกัดกินและทำลายส่วนต่างๆ ภายในรังให้เกิดความเสียหาย เช่น กระเทาะน้ำหวาน ตัวอ่อน เป็นต้น ทำให้ชันโรงทิ้งรังหนีไป รองลงมาคือ พืชอาหารไม่เพียงพอ เมื่อหมดฤดูดอกผลไม้บานแล้ว พืชอาหารของชันโรงจะลดลง จึงทำให้พัฒนาการต่างๆ ภายในรังช้าลง ในเกษตรกรบางรายจะจะแก้ไขปัญหานี้โดยการปลูกพืชอาหารให้กับชันโรง โดยเลือกพืชที่มีปริมาณเกสรมาก เช่น ข้าวโพด ผักโขม เป็นต้น และสุดท้ายคือ สภาพแวดล้อม ได้แก่ ความชื้น มีส่วนทำให้รังชันโรงเน่า ทำให้หนอนแมลงวันเข้ามาวางไข่ และทำลายรังชันโรงได้

เอกสารอ้างอิง

กรมส่งเสริมการเกษตร. 2545. **การเลี้ยงชันโรงเพื่อการเกษตร.** พิมพ์ครั้งที่ 1 .กรุงเทพฯ: นิวธรรมดาการพิมพ์.

เจตน์จรรย์ อาจไธสง. 2556. **การวิเคราะห์กลยุทธ์การตลาดของกลุ่ม "คนจันท์ชันโรง".** จันทบุรี: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก

ศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาอาชีพการเกษตรจังหวัดจันทบุรี (ผึ้ง). 2553. **"ประวัติความเป็นมาของการเลี้ยงชันโรงในจังหวัดจันทบุรี."** ใน นิพวรรณ หมื่นทอง (บรรณาธิการ). ข่าวสารศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาอาชีพการเกษตรจังหวัดจันทบุรี (ผึ้ง). ปีที่ 15. ฉบับที่ 4: http://www.aopdb02.doae.go.th/images/15.pdf, 28 มิถุนายน 2557.

สมนึก บุญเกิด. (21 เมษายน 2551). **หนุนเลี้ยงผึ้งจิ๋ว เพื่อการส่งออก.** ในคมชัดลึก ออนไลน์. http://www.komchadluek.net/2008/04/21/x_agi_b001_198989.php?news_id=198989

การประชุมวิชาการวิจัยรำไพพรรณี ครั้งที่ 9

เนื่องในวโรกาสคล้ายวันพระราชสมภพสมเด็จพระนางเจ้ารำไพพรรณี ครบ 111 ปี

เรื่อง "การบูรณาการงานวิจัย เพื่อพัฒนาท้องถิ่นอย่างยั่งยืน"

วันที่ 19-20 ธันวาคม 2558

ณ อาคารเฉลิมพระเกียรติฯ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี จังหวัดจันทบุรี

จัดโดย.. สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ISBN : 978-974-381-282-8

การประชุมวิชาการวิจัยรำไพพรรณี ครั้งที่ 9
เนื่องในวโรกาสคล้ายวันพระราชสมภพสมเด็จพระนางเจ้ารำไพพรรณี ครบ 111 ปี
"การบูรณาการงานวิจัย เพื่อพัฒนาท้องถิ่นอย่างยั่งยืน"
วันที่ 19- 20 ธันวาคม 2558
มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี จังหวัดจันทบุรี

คณะกรรมการฝ่ายจัดการประชุมวิชาการระดับชาติและกองบรรณาธิการ

รายงานสืบเนื่องจากงานประชุมวิชาการวิจัยรำไพรรณี ครั้งที่ 9

หน่วยงานร่วมจัดประชุมวิชาการ

เจ้าภาพหลัก สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มศรีอยุธยา

มหาวิทยาลัยบูรพา

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก

วิทยาลัยชุมชนตราด

เครือข่ายสหวิทยาการเพื่อการวิจัยและพัฒนา

เครือข่ายอุดมศึกษาภาคตะวันออก (HED Net) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาแห่งชาติ (สกอ.)

คณะกรรมการฝ่ายจัดการประชุมวิชาการและกองบรรณาธิการประชุมวิชาการวิจัยรำไพพรรณี ครั้งที่ 9 (มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี)

ประธานกรรมการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ไวกูณฑ์ ทองอร่าม — อธิการบดี

บรรณาธิการ/ กรรมการ

อาจารย์สุทธินันท์ โสตวิถี — รักษาการผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนา

กรรมการและกองบรรณาธิการ

รองคณบดีฝ่ายวิชาการและวิจัยทุกคณะ

อาจารย์เรืองอุไร วรรณโก — รองผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนา

อาจารย์ ดร.พรพรรณ สุขุมพินิจ — รองผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนา

อาจารย์ ดร.ชุตาภา คุณสุข — รองผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนา

นางสาวกรรณิกา สุขเสมัย — นางสาวชุติมา พิมลภาพ

นางสาวปิยาภรณ์ กระจ่างศรี — นางสาวชุลีรัตน์ ผดุงสิน

นางสาวบุศรา สาระเกษ

กรรมการและเลขานุการ — **กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ**

อาจารย์สุทธินันท์ โสตวิถี — นางสาวนิตยา ต้นสาย

นางสาวอุไรวรรณ แสนเขียววงศ์

คณะกรรมการฝ่ายจัดการประชุมวิชาการและกองบรรณาธิการประชุมวิชาการวิจัยรำไพพรรณี ครั้งที่ 9 (บุคคลภายนอก)

ศาสตราจารย์ พิเศษ ดร.ยุวัฒน์ วุฒิเมธี
ศาสตราจารย์ ดร.เปี่ยมศักดิ์ เมนะเศวต
ศาสตราจารย์ ดร.ดวงเดือน พันธุมนาวิน
ศาสตราจารย์ นพ.ศาสตร์ เสาวคนธ์
ศาสตราจารย์ ดร.สุภางค์ จันทวานิช
Professor Dr.Mohamad Pauzi zakari
รองศาสตราจารย์อร่าม อรรถเจดีย์
ดร.บุญรอด บุญเกิด
ศาสตราจารย์ ดร.อำไพ สุจริตกุล
ศาสตราจารย์ ดร.สนิท สมัครการ
ดร.ดิเรก พรสีมา
ศาสตราจารย์ ดร.สุทัศน์ ยกส้าน
Professor Dr.V.Subramanian
Professor Dr. Gil S. Jacinto
รองสาสตราจารย์ ดร.วิสาขา ภู่จินดา
อาจารย์สมภพ จรพิภพ

คณะกรรมการพิชญพิจารย์ (Peer Review) ในกองบรรณาธิการ (ผู้ทรงคุณวุฒิภายใน)

รองศาสตราจารย์พรทิพา นิโรจน์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์อุรพงศ์ คันธวัลย์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พรสวัสดิ์ ศิรศาตนันท์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์เกศินี กูลพฤกษี
อาจารย์ ดร.สุพัตรา รักษาพรต
อาจารย์ ดร.อุลิช ดิษฐประณีต
อาจารย์ชัชวาล อยู่ดี
อาจารย์กนกวรรณ อยู่ไสว
อาจารย์ชาฎิณี คณาญาติ
อาจารย์เอื้อมพร รุ่งศิริ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.คมพล สุวรรณกูฏ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์รัญญาณี นิยมกิจ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรีย์มาศ สุขกสิ
อาจารย์ ดร.ชวัลรัตน์ สมนึก
อาจารย์ ดร.พรพรรณ สุขุมพินิจ
อาจารย์ ดร.ชุดาภา คุณสุข
อาจารย์เกษรี วัฒนรังษี
อาจารย์วกุล จุลจาจันทร์
อาจารย์ปรอยฝน วงศ์ชาวจันทร์
อาจารย์วินิชยา วงศ์ชัย

คณะกรรมการพิชญพิจารย์ (Peer Review) ในกองบรรณาธิการ (ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก)

ศาสตราจารย์ ดร.ฐาปนา บุญหล้า
รองศาสตราจารย์ ดร.วิสาขา ภู่จินดา
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศิริวัฒน์ จิระเดชประไพ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วีระพล แจ่มสวัสดิ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ลักษณพร โรจน์พิทักษ์กุล
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วงเดือน ไม้สนธิ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์อิสรีย์ กานต์เรืองศิริ
อาจารย์ ดร.นรินทร์ กุลนภาดล
อาจารย์ ดร.เรืองวิทย์ สว่างแก้ว
อาจารย์ ดร.ศักดินา บุญเปี่ยม
รองศาสตราจารย์อร่าม อรรถเจดี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชงโค แช่ตั้ง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อำนวย ปาอ้าย
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สถาพร ดียิ่ง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์เพ็ญศรี ปักกะสีนัง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ฉลองชัย ธีวสุทรกุล
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประชา บุณยวานิชกุล
อาจารย์ ดร.ประชา อินัง
อาจารย์ ดร.บุญรอด บุญเกิด
อาจารย์ ดร.สมภูมิ แสวงกุล